

Ontslag wegens beëindigen subsidie

1. De loop van de procedure

Bij beroepschrift van 1 juni 2005, bij de Commissie ingekomen op 3 juni 2005, is appellant bij de Commissie in beroep gekomen van het besluit van verweerster van 22 april 2005.

Appellant heeft een hersteld beroepschrift ingediend, gedateerd 13 juni 2005 en bij de Commissie ingekomen op 16 juni 2005.

Verweerster heeft een verweerschrift ingediend, gedateerd 30 juni 2005, bij de Commissie ingekomen op 1 juli 2005, en een aanvullend verweerschrift van 31 augustus 2005, bij de Commissie ingekomen op 2 september 2005.

De mondelinge behandeling van deze zaak heeft plaatsgevonden ter zitting van de Commissie van 6 december 2005, alwaar zijn verschenen voor appellant mr. en voor verweerster mr., vergezeld van mw., secretaris van verweerster, en, directeur van Jenaplanschool

Partijen hebben ter zitting hun standpunten aan de hand van pleitnotities toegelicht, die zij aan de Commissie hebben overgelegd.

2. De feiten

2.1 Blijkens de akte van benoeming van 16 augustus 1999, door hem getekend op 14 december 1999, is appellant met ingang van 1 augustus 1998 voor onbepaalde tijd benoemd in een melkertbaan aan de Jenaplanschool te met werktijdfactor 1.

2.2 Bij brief van 23 juli 2004 heeft de Dienst Maatschappelijke Ontwikkeling, Sociale Zaken & Werkgelegenheid van de gemeente aan verweerster bericht dat naar aanleiding van de diagnose van alle id-medewerkers, in opdracht van de gemeente Utrecht door verricht, is gebleken dat appellant per 1 juli 2005 kan uitstromen naar een vangnetplusbaan. Appellant heeft van bij de diagnose het trajectdoel "blijvend afhankelijk van gesubsidieerd werk" gekregen. Verweerster zal vanaf 1 juli 2005 of zoveel eerder als het dienstverband met hem wordt beëindigd, geen loonkostensubsidie meer ontvangen voor appellant.

2.3 Per schooljaar 2004-2005 is de functie van appellant in het risicodragend deel van de formatie (rddf) geplaatst.

2.4 Op ontslag op grond van opheffing van de betrekking is onder meer van toepassing artikel F2.6 lid 1 aanhef en onder c van de Collectieve Arbeidsovereenkomst voor het primair onderwijs (CAO) en artikel 117 van het Rechtspositiebesluit WPO/WEC, waarvan lid 2 luidt, voor zover hier van belang:

"Indien het bevoegd gezag besluit over te gaan tot opheffing van een betrekking dient het eerst zorgvuldig te onderzoeken of het in redelijkheid mogelijk is de betrokkene een mede in verband met zijn persoonlijkheid en omstandigheden voor hem passende functie bij het bevoegd gezag aan te bieden.....".

3. Het bestreden besluit, het beroep en het verweer

3.1 Het bestreden besluit, zoals aan hem per brief van 22 april 2005 medegedeeld, houdt in dat verweerster de functie van appellant per 1 augustus 2005 opheft en de arbeidsovereenkomst met hem per 1 augustus 2005 opzegt op grond van opheffing van zijn functie als bedoeld in artikel F2.6, eerste lid aanhef en onder c van de CAO.

3.2 Het beroep strekt tot gegrondverklaring daarvan. Daartoe heeft appellant samengevat het volgende aangevoerd. De gemeente heeft besloten de subsidie voor id-banen te verlengen tot 31 december 2005. Appellant is daarom van mening dat gezien deze nieuwe regelgeving van de gemeente, de ontslagaanzegging ook pas per 31 december 2005 kan plaatsvinden. Naar zijn mening is de ontslagaanzegging per 1 augustus 2005 ook niet terecht, omdat appellant ondanks veel inspanningen nog geen nieuwe werkgever heeft gevonden. Ter zitting is namens appellant de ontslaggrond opheffing van de betrekking bestreden. De enige reden voor ontslag is een financiële. Er is geen sprake van het plotseling overbodig worden van de werkzaamheden of het opheffen van een functie, maar alleen van beëindiging van de subsidie voor de werkplek van appellant.

3.3 Verweerster bestrijdt de vordering gemotiveerd.

4 De beoordeling

4.1 De Commissie dient thans te beoordelen of verweerster in redelijkheid op 22 april 2005 heeft kunnen besluiten tot ontslag van appellant per 1 augustus 2005 en of verweerster de regels met betrekking tot ontslag op grond van opheffing van de betrekking correct heeft toegepast.

4.2 Ter zitting is namens appellant aangevoerd dat de ontslaggrond opheffing van de betrekking niet van toepassing is, omdat er geen sprake is van het plotseling overbodig worden van zijn werkzaamheden of het opheffen van een functie, maar slechts van een financiële reden. De Commissie kan hem hierin niet volgen. Vanaf zijn indiensttreding is appellant werkzaam geweest op een arbeidsplaats, die werd gesubsidieerd op grond van een speciale regeling. De subsidiëring van deze id-baan is aan de persoon van appellant gebonden, zodat met het wegvallen van de subsidie, ook de functie van appellant vervalt.

4.3 Appellant heeft gesteld dat de gemeente bereid was tot eind december 2005 een loonkostensubsidie te verstrekken en dat verweerster het ontslag daarom pas per 31 december 2005 had mogen geven. In haar verweer hierop heeft verweerster gesteld dat vanaf 1 januari 2004 door de gemeente aan verweerster geen volledige loonkostensubsidie meer is toegekend. In die gevallen waarin nog wel subsidie is verstrekt, was dit volgens verweerster niet toereikend om het dienstverband te verlengen. Ter zitting heeft verweerster toegelicht dat met de financiële gevolgen van het opschorten van het ontslag zijn bedoeld de kosten die voor haar zouden ontstaan, als zij het ontslag van appellant zou hebben opgeschort. Verweerster was dan immers op grond van onder andere de CAO verplicht geweest appellant per 1 augustus 2005 wederom in het rddf te plaatsen en het ontslag had eerst per 1 augustus 2006 kunnen ingaan. Over de maanden januari tot en met juli 2006 zou zij geen enkele vergoeding voor appellant ontvangen. De Commissie is van oordeel dat deze financiële gevolgen zodanig zwaarwegend zijn dat verweerster in redelijkheid heeft kunnen besluiten om de lopende ontslagprocedure niet te stoppen.

4.4 Wat betreft haar verplichting binnen de eigen organisatie te zoeken naar passend werk voor appellant, zoals vermeld onder 2.4, heeft verweerster gesteld dat zij geen middelen heeft om de functie van appellant in de reguliere formatie op te nemen zonder dat dit ten koste gaat van de reguliere formatie voor groepsleerkrachten. Appellant heeft dit niet gemotiveerd weersproken. Verweerster heeft UW-bemiddeling ingeschakeld voor bemiddeling naar ander werk en UW-reïntegratie voor een reïntegratietraject. Zij heeft overleg gevoerd met de gemeente over detachering van id-medewerkers, contact gehad met Loyalis en UW-reïntegratie over afstemming en begeleiding naar ander werk. Hiermee heeft verweerster naar het oordeel van de Commissie appellant in voldoende mate ondersteund bij het zoeken naar ander werk.

4.5 Op grond van hetgeen hierboven is overwogen, dient het beroep van appellant ongegrond te worden verklaard.

5. De beslissing

De Commissie verklaart het beroep van appellant ongegrond.

Deze beslissing is gewezen te Utrecht op 6 december 2005 door mr. E.S.M.Weterings-Zeegers, voorzitter, W.Stoop en mr.L. Boersen, leden, mr. M.E.I.Beudeker en F.A.J.van Moorsel, plaatsvervangende leden, in tegenwoordigheid van mr. N.E.Vernes, secretaris.